

РЕШЕНИЕ

№ 5060

гр. София, 03.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4802** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на Й. Т., ЛНЧ №[ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] в [населено място], с адрес [населено място], [улица] – 12, вх. А, ет. 3, ап. 8 срещу Решение № 7 – ОК/20.04.2021г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС.
С решението, на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № УП -20296 от 02.04.2021г. на ДАБ на МС до производство за предоставяне на международна закрила.
С жалбата и писмено допълнение към нея от 03.06.2021г. се иска отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административно -производствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че са налице законовите предпоставки за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят е преследван в страната по произход по политически причини. След първата молба за закрила са настъпили нови обстоятелства, свързани с личното положение на заявителя, за които са представени писмени доказателства. Главната прокуратура на Г. спешно е изисквала екстрадицията на Й. Т., а връщането в страната по произход поставя в опасност живота и сигурността му. Жалбоподателят е заемал ръководни длъжности в службите на сигурност на Г. по време на управлението на „Единно национално движение“. Целият политически екип на Президента М. С. е бил подложен на политически преследвания и са били осъдени,

повечето от тях задочно в процеси по „замаскирани политически мотиви“, съгласно Решение на ЕСПЧ по дело №72508/13/М. срещу Г. и са получили международна закрила в страни от ЕС като Франция, У., Гърция, А., а също така и Великобритания. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от жалбоподателя и чрез адв. Д. Н., САК, назначена по реда на ЗПП. Представени са писмени бележки.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Ч., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Мотивира се с издаване на решението от компетентен орган, при спазване на разпоредбите на ЗУБ. Излага доводи, че последващата молба се основава на същите факти и обстоятелства, които са разгледани и отхвърлени в предходното производство с решението на председателя на ДАБ при МС и съдебните решения на АССГ и ВАС на РБ. С последващата молба не са заявени нови факти и обстоятелства, които да са от съществено значение при преценката на основанията за статут и да са различни от заявените в предходното административно производство.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и решението на интервюиращия орган следва да бъде отменено.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Молбата е последваща по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

С решение № 6873/09.12.2019г. председателят на ДАБ при МС е отказал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Й. Т., гражданин на Г., поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Решението е потвърдено със съдебно решение №4429/04.08.2020г. по адм.дело № 14336/2019г. на АССГ и решение № 3435/16.03.2021г. по адм.дело № 12260/2020г. на ВАС на РБ.

Административното производство е започнало по последваща молба за закрила рег.№УП-20296 от 02.04.2021г., в която се твърди, че са настъпили нови обстоятелства във връзка с бежанската история, които са от съществено значение както за личното положение на заявителя, така и за ситуацията в страната по произход Г.. Поддържа доводите от първоначалното заявление за международна закрила. Новите обстоятелства във връзка с личното положение са подадено искане от Главната прокуратура на Г. за екстрадиция на жалбоподателя, което поставя в риск неговия живот и сигурност. Новите обстоятелства във връзка със ситуацията в страната по произход са свързани с преследвания на политически опоненти, включително арести, нечовешки мъчения и унижения, като някои от задържаните са починали след разпитите, а други – при неизяснени и съмнителни обстоятелства. Отново подчертава, че неговите колеги, с които са били осъдени в общ съдебен процес са получили международна закрила и статут на бежанци в страни от ЕС.

С изходящо писмо от 02.04.2021г. на ДАБ при МС от заявителя са изискани писмени доказателства за преценка на допустимостта на последващата молба.

С молба от 08.04.2021г. е представена част от прокурорската преписка по дело № 1094/2021г. на 19 – ти наказателен състав по описа на СГС от 2021г., образувано по искане на ВКП и на Главната прокуратура на Г. за екстрадицията на Й. Т.. Приложени са копие от молба на Прокуратурата на Г. с №13/1087 от 11.01.2021г., копие на съдебно решение от 30.05.2016г. на Апелативен съд Т., с което жалбоподателя е осъден задочно на лишаване от свобода за срок от три години и девет месеца, разпореждане от 15.03.2021г. на СГП по пр.пр.№170/21 на СГП за внасяне на

преписката в СГС на основание чл.14, ал.4, т. 5 от З. за разглеждане на молбата за екстрадиция, копия от документи по процедурата, подробно описани в обжалваното решение на интервюиращия орган на ДАБ при МС.

След разглеждане на молбата и преценка на представените с нея писмени доказателства е издадено процесното Решение № 7 – ОК/20.04.2021г. на интервюиращия орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с рег. № УП -20296 от 02.04.2021г. на ДАБ на МС до производство за предоставяне на международна закрила. Мотивите са, че чужденецът не сочи никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата по произход. Информацията, съдържаща се в писмените доказателства и твърденията за опасност от преследване са разгледани, обсъдени и отхвърлени при предишното производство. Административният орган посочва, че писмените доказателства относно предоставената международна закрила на Д. А., Н. Д., Д. Ч., К. А. и Г. А. са представени за първи път заедно с последващата молба, но не представляват нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Те са издадени в периода 2013г. - 2015г. и са заявени в предходното производство. Административният орган е приел, че последващата молба за закрила е подадена с цел забавяне връщането в страната по произход или екстрадиране, при липса на опасност от тежки посегателства, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка с приложените в нея писмени доказателства. С молба от 05.07.2021г. са представени и приети по делото копия на решения на Служба „Миграция и гражданство“, Република У. за предоставен статут на бежанец на Д. А. и на Г. А.. Видно от копие на присъда на Апелативния съд в [населено място] по дело №16/710-14/30.05.2016г., Д. А. и Й. Т. са осъдени на лишаване от свобода за срок от три години и девет месеца. По делото са приети и доказателства относно актуалното състояние в страната по произход като Справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС с № МД -211/28.04.2021г. и извадки от Доклада на Европейския парламент за 2020г. за положението в Г.. Тези писмени доказателства съдържат данни за негативно изменение в политическата ситуация в страната по произход в контекста на твърденията на жалбоподателя за опасност от преследване по политически причини. След изборите през м. октомври 2020г. страната е на ръба на политическа криза. Ръководителят на основната опозиционна партия „Обединено национално движение“, заедно с други членове на партията е арестуван на 23.02.2021г. Опозицията определя делото като „политически лов на вещици“, а министър – председателят подава оставка. Данните за образувани съдебни дела по политически причини срещу членове на опозиционната политическа партия и политически противници, зависимости на медиите и на съдебната власт се потвърждават и от Доклада на Европейския парламент за 2020г. за положението в Г.. В него е посочено, че дезинформацията и пропагандата подкопават доверието в грузинските институции и задълбочават поляризацията в обществото, съдебната система се използва за политически цели, а опозицията е обект на безнаказано насилие. Медиите, които са критично настроени срещу правителството са обект на натиск чрез съдебни дела, арести на собствениците им, обвинения във финансови и данъчни злоупотреби. В доклада е изразена загриженост относно образувани съдебни дела срещу политици от опозицията и оказано насилие срещу опозиционни лидери и протестиращи. Представените в хода на

съдебното производство данни за преследване на политически опоненти изцяло подкрепят тезата на жалбоподателя за опасност от преследване в страната му по произход по политически причини и бежанската история като цяло. Допълнителен аргумент в тази насока са и решенията на службите по миграция и гражданство, с които е предоставен статут на бежанец на съпроцесните на жалбоподателя. Съвкупно преценени данните сочат на промяна в личното положение и в ситуацията в страната по произход в сравнение с фактическите установявания, при които е отказана международна закрила при първоначалното решение на ДАБ при МС.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 26.04.2021г., а жалбата срещу него е подадена на 29.04.2021г. - в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Молбата на Й. Т. от 02.04.2021г. отговаря на определението за последваща молба по пар.1, т.6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ по общия ред е приключило с акт по чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ, потвърден с влязло в сила съдебно решение. За тези случаи нормите на чл.76а и сл. ЗУБ уреждат т.нар. производство по предварително разглеждане на молбите за закрила – преценка на тяхната допустимост съгласно чл.13, ал. 2 ЗУБ. Последната разпоредба касае случаите, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

При проверката за законосъобразност на акта, на основанията по чл.146 от АПК, съдът счита, че оспореното решение за недопускане на последващата молба е издадено на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ от компетентен административен орган съгласно заповед №РД-05-779 от 09.12.2020г. (л.20), в установената форма и при липса на данни за нарушение на процедурата съгласно чл.76в, ал.1 ЗУБ, но в противоречие с материалния закон.

Решението е незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон. В него са обсъдени приложените към последващата молба писмени доказателства, но формираните въз основа на тях правни изводи са необосновани и направени при неправилно приложение на закона.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство по предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкува като новооткрити факти, т.е. само откриването на съответния факт следва да е станало след влизане в сила на предходното решение. На плоскостта на специалния материален закон, където молбата за закрила се основава на твърденията на лицето, понятието следва да се тълкува като новотвърдени факти и обстоятелства, релевантни към обстоятелствата по чл.8 или чл.9 ЗУБ. Изискването в нормата на чл.76а ЗУБ е тези твърдения да бъдат подкрепени с писмени

доказателства.

Последните могат да бъдат новооткрити или новосъздадени документи за твърдените обстоятелства.

В идентичен смисъл е чл.40, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Разглеждането на молбата в съответствие с разпоредбите на глава II на Директивата (при спазване на основните принципи и гаранции, вкл. провеждане на лично интервю) продължава ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС (чл.40, пар.3 от Директива 2013/32/ЕС).

Необосновани са изводите на интервюиращия орган, че кандидатът основава последващата си молба на обстоятелства, които са преклудирани в предходното производство по същество при преценка на основанията за предоставяне на международна закрила.

Основното ново обстоятелство е искането на Генералната прокуратура на Г. с изх. № 13/4285/29.01.2021г., изпратено на МП на РБ с писмо на посолството на Република Г. с изх.№18/5408/05.03.2021г., по което е образувано дело за екстрадиция на жалбоподателя с № 1094/2021г. на 19 – ти състав на СГС във връзка с присъда по дело № 16/710 – 14/30.05.2016г. на Апелативен съд [населено място]. По същото наказателно дело е осъден и Д. А., на когото е предоставен статут на бежанец с Решение на Службата по имиграция и гражданство на Република У.. Искането за екстрадиция е във връзка с твърденията на жалбоподателя, че е подложен на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ и съществува реална опасност за живота и сигурността му при евентуално връщане в Г.. В първоначалното решение, с което е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут административният орган е приел за недостоверна тезата, че заявителят е бил подложен на преследване по политически причини от политически опоненти във връзка с антикорупционната му дейност и заемани ръководни длъжности в системата за сигурност на Г.. В решението на ДАБ при МС е посочено, че след 2017г. чужденецът е бил отстранен по искане на Г. от списъка с издирваните от И. и е престанал да представлява интерес за грузинските власти. Прието е че е живял безпрепятствено в Турция, като грузинската държава не се е интересувала от него и не е предприела действия за връщането му. Затова оплакванията от опасност от преследване и

действия от страна на грузинските власти са приети за недостовърни. Тези изводи са напълно опровергани от представените нови писмени доказателства. Искането за екстрадиция е ново обстоятелство и ново писмено доказателство, което доказва интерес на грузинските власти, конкретни действия и намерение за връщането на Т. в Г.. В административната преписка се съдържат и данни, че жалбоподателя не е снет, а е обявен за издирване с цел арест и последваща екстрадиция по искане на И. Т., издадена е червена бюлетина № А – 7637/12-2012. Нови писмени доказателства са всички решения на компетентните органи по миграцията и гражданството на различни държави, с които е предоставен статут на бежанец на съпартийци на жалбоподателя, включително и на Д. А., осъден в същото наказателно производство. Неправилен е извода, че искането за екстрадиция не е ново писмено доказателство от съществено значение за личното положение на жалбоподателя във връзка с искания от него статут на бежанец. Опасенията от политическа разправа, издевателства, физически посегателства над опозиционни представители са възможни основания за предоставяне на статут на бежанец и молбата за предаване на грузинските власти следва да бъде разгледана от административния орган и преценена в контекста на международната закрила. Писмените доказателства за получен бежански статут от останалите участници в същото съдебно производство в други страни от ЕС също са от значение при преценката на молбата на Й. Т., доколкото по силата на чл. 78 от ДФЕС следва критериите за предоставяне на международна закрила в страните членки на ЕС да са единни. Налице е промяна и в ситуацията в страната по произход, която е от съществено значение при вземането на решение за предоставяне на статут. Наведени са оплаквания, че съдебният процес срещу Т. и останалите привърженици на бивша управляваща политическа сила е „замаскиран по политически мотиви“, прието по делото на ЕСПЧ М. срещу Г.. Представените от страна на процесуалния представител на жалбоподателя Справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС с № МД -211/28.04.2021г. и извадки от Доклада на Европейския парламент за 2020г. за положението в Г. доказват преследване на политически опоненти чрез съдебната система, образуване на дела и арести, включително и на лидера на „Обединено национално движение“. Задържането на основния опозиционен лидер в съдебен процес по политически причини е последвано от политическа криза. Политическата реалност в страната прави опасенията на жалбоподателя за саморазправа с него напълно обосновани и вероятни. Нито в предходното административно производство, нито в съдебните решения са взети

предвид молбата за екстрадиция, решенията на европейски органи по убежището и текущата политическа ситуация в Г., конкретно преследването и оказване на насилие върху политическите опоненти. След като те не са били обсъдени в основното производство, същите не са преклудирани и отхвърлени от административния орган и от съда. Производството по допустимостта на последващата молба от 02.04.2021г. не е такова по същество за преценка основания за закрила и обсъждането на новопредставените писмени доказателства в него не може да доведе до решение по молбата за закрила. Обсъждането в производството по допустимост не изпълнява задължението за разглеждане по същество на новите факти, на които се позовава жалбоподателя. Ето защо са неоснователни доводите на органа, че обстоятелствата във връзка с молбата за екстрадиция и политическите процеси в Г. не са нови и са преклудирани от предходното решение.

В конкретния случай, визираните нови факти се установяват от приложените към последващата молба за закрила писмени доказателства, така и от представените в хода на съдебното производство писмени доказателства.

Новите обстоятелства, подкрепени с писмени доказателства следва да бъдат допуснати до редовно производство по предоставяне на закрила, в което да бъдат разгледани и преценени относно наличието на основания за предоставяне на международна закрила по компетентността на ДАБ на МС. При разглеждането на последващата молба в общото производство по ЗУБ следва да се обсъдят новопредставените документи – искането за екстрадиция, решенията за предоставяне на статут на бежанец на другите участници в съдебното производство и политически съратници на жалбоподателя, напуснали Г., справката за ситуацията в Г., да се направи оценка действията срещу политически опоненти съставляват ли преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ, действията на грузинските власти спрямо Й. Т. съставляват ли преследване по политически причини по смисъла на цитираните разпоредби, съществува ли опасност за живота и здравето на жалбоподателя, изложен ли е той на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание при връщане в страната по произход. Така мотивиран, Административен съд София град, I - во отделение, 43 – ти състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 7 – ОК/20.04.2021г. на интервюиращ орган на ДАБ

при МС, с което на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП -20296 от 02.04.2021г. на ДАБ на МС, подадена от Й. Т., ЛНЧ №[ЕГН], гражданин на Г., [дата на раждане] в [населено място], с адрес [населено място], [улица] – 12, вх. А, ет. 3, ап. 8 до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: